



זבגה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו, מלכנו אדירנו, בראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, ורענו ורעה ישראל, המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא ימטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו, הוא גמולנו, הוא גומלנו, הצלה והצלתה, ברכה לעד לתן ולחסד ולרחמים ולרוח, הצלה והצלתה, וכל וישועה, תמנה, פרנסה וכלכלה, ורחמים, ותיים ושלים, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו: ^{אמ}

הרחמן, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד, הרחמן, הוא יתפרך בשמים ובארץ, הרחמן, הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולצמח נצחים, ויתחדד בנו לעד ולעולמי עולמים, הרחמן,

הוא יפרנסנו בכבוד, הרחמן, הוא ישבר עלנו מעל צארנו והוא יזליכנו קוממיות לארצנו, הרחמן, הוא ישלח לנו ברכה מרבה יזליכנו קוממיות לארצנו, הרחמן, הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה ושאלנו עליה, הרחמן, הוא ישלח לנו ויתמנה, הרחמן, הוא יברך את (אבר מור) בעל הבית הזה, ואת (אמנו מורוה) בעלת הבית הזה, אותם ואת מינם ואת רועם ואת כל אשר להם, (יש שמור על שלוחנו כבודי הרחמן, הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ואת אשתי ואת רועי ואת כל אשר לו), אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל, מכל, כל, כן יברך אותנו מלען וזה, בכרכת שלמה, ויאמר אמן:

במרום ילמדו עליהם ועלינו ונתו, שתהא למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושיל טוב בעיני אלהים אדום:

^{אמ} הרחמן, הוא יחנילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחי העולמים:

^{אמ} הרחמן, הוא יחדש עליו את החיים הזה, לטובה ולברכה:

הרחמן, הוא ויכנו לימות האשיות ולחיי העולם הבא, ^{אמ} מדול (יהי ששפלים סוף יום בפתחת פתח מלחה מסיים מדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו, לדוד ולרועו עד עולם: עשה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן: **יראו** את יי קדשו, כי אין מחסור ליראיו: כפירים ישו ורעבו, ודרשו יי לא יחסרו כל טוב: הדוד לוי כי טוב, כי לעולם חסד: פותח את דך, ומשביע לכל חי רצון: ברוך הברך יבטח ביי, והיה יי מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב: ודעו מבקשו להם: יי עד לעצמי יתן, יי יברך את עמנו בשלום:

סדר ברכת המזון

^{אמ} שיהי הפירות, כשבו יי את שבת ציון, היינו החלומים: אז יפלא שחוק פינו ולשוננו רות, אז יאמרו ביום, וידעו יי לעשות עם אלהי הנדור יי לעשות עמנו היינו שמחים: שוב: יי את שבתנו, כמקמים בלב, ויהימים ברומנו ברוך יקבה: ללון ייק ובהו שטא פשוה תורה, בא ובאר ברת, פשא אלמתי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטובו, כחן חסדו ורחמים, הוא נתון להם לכל בשר כי לעולם חסדו וטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעצמו שמו הגדול, כי הוא אל ון ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל ברייתיו אשר ברא: (כאמור, פותח את דך ומשביע לכל חי רצון) ברוך אתה יי, הן את הכל:

נודה לה יי אלהינו על שנתלול לאבותינו, ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאנו יי אלהינו מארץ מצרים ופיתנו מבית עבדים ועל בריית שחמתנו בכשוננו ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה ון ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

^{אמ} ויהי יום היום:

ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים לה ומברכים אותה, ויתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד, כתרוב, ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לה: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם גם יי אלהינו, על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ועל ציון מושן בדרךך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הנדול והקדוש ושקרא שםך עליה אלהינו, אבינו, רבנו, וזבנו פריסתנו, ומלכלנו וצוריתנו, והרחו לנו יי אלהינו מרהר מלל צדושתנו, ואל כל מעצביו יי אלהינו, לא ליד מתנת בשר ודם ולא ליד האלאות, כי גם ילך המלאה, הפחותה, הקדושה והרזקה, שלא נבשו ולא נקלם לעולם ועד:

^{אמ} ברכת אבותינו:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותנו ובמצות יום השביעי, השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה מנחות ורצון, וברצונך תיחי לנו יי אלהינו, שלא תחא צדד והיו ואהבה ביום מנוחתנו, והראנו יי אלהינו מנחתנו מן עירך ובבני ירושלים עיר קדשך, כי אמת הוא בעל הששועות ובעל התחמנות:

בראש חודש וירש וחרמנו והטא הטהה אבותינו כאל ילה רבה:



בני ברק, הלפרין 18 • ירושלים: מלני ישראל 2
office@wshb.co.il • www.wshb.co.il • טל 052-545990
www.wshb.co.il • Tel: 052-545990 • E-mail: office@wshb.co.il
© כל הזכויות שמורות

1399 # ס' כ

ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל, מאת כל סוכה וסוכן בערפל, נחלה לו יזכה בהר ובשפל, נחלה ומונחה כשמש לו זרחה, השומרי, כל שומר שבת קדת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו, ואם יצא חובת היום אשרי לו, אל אל אדון מחוללו, מנחה היא שלוחה: ^{השומר} חמדת הימים קראו אלי ציוה, ואשרי לתמימים אם יהיה נצור, כתר הלומים על ארשם יצור, צור העולמים רוחו גם נחה: ^{השומר} זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי וגבה נור על ראשו, על כן יתן האדם לנפשו, ענג ושמחה בהם למשקחה: ^{השומר} קדש היא לכם שבת המלכה, אל תוך בתיכם להיניח ברכה, בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה: ^{השומר}

יום זה מוכב מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים: ששת ימים עשה מלאכתך, ויום השביעי לאלהיך, שבת לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים: ^{אמ} ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתו יום שבת קדש, על כן כל איש בינו קדש, על שתי לום ובעצו ממתיים: ^{אמ} ^{אמ} אכל שמעמם שמה ממתיקים, כי אל יתן לכל בו דבקים, בנד ללבש לום וחקים, בשר וזרים וכל מעטמיהם: ^{אמ} ^{אמ} אל תחסר כל בו ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך אשר אהבת, כי ברכך מכל העמים: ^{אמ} ^{אמ} השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה חסדו, ראו כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פעלו תמים: ^{אמ} ^{אמ}

יום שבתו אין לשבח, זכרו בריח הניחות: יונה מצאה בו מנוח, ושם ינוח יגיעו כח: היום נכבד לבני אמונים, וזכרו לשמרו אבות ונבים, חקוק בשני לוחות אבנים, מרים אותם ואמרו כח: ^{אמ} וכאו כלם בברית יחד, ועשה ושמעו אמרו כאחד, ופתחו ועניו יי אחד, ברוך הנותן לעני כח: ^{אמ} דבר בקדשו בהר המה, יום השביעי זכור ושמחו, וכל פקודיו יחד לגמה, חזק מתנים ואמץ כח: ^{אמ}

לכל יעבר כמך מקרי, כאשר נשבעת על מי כח: ^{אמ}

וגלה העולמות מעמק בור דות, כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: מה יקר חסדו בצלו לנונמו, כללות בכלה שלח למענמו, להודיד בריחים נמנה בימנו, ויתנם לרחמים לפני שובינו, כי לא ישש יי את עמו בעבור מאינו מודיו, מעבר בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לכל חסדיו, כי אם הוגה ורחם כרחמי וכרב חסדיו, וצפיר העזים הגדיל עצומי, וגם חזות ארבע עלו למרומי, ובלבם דמו להשחית את רחומי, על ידי הכני מר מתקוממי, חסדי יי כי לא תמנו כי כל קול רחמי: נסרתי לאדום ביד רעי מדני, שבכל יום ויום ממלאים כרסם מעדני, עדרתו עמי לטמך את אדני, ולא נטשתי כל ימי עדני, כי לא יזנח לעולם אדני: בואו מאדום חמוץ בגדים, ונח לו בכצרה וטבח לו בבוגדיים, וזי נצחם מלבשושי היהאיים, ככחו הגדול יבצר רוח נגידים, הגה ברחוה הקשה ביום קדים: ראותו כי בן אדומי העוצר יחשב לו בכצרה תקלט בכצרה, ומלאך באדם בתוכה יצאר, ומזיד כשונג במקלט יצאר, אהבו את יי כל חסדיו אמונים נוצר, יצאה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עדין להקבץ, ובהו מרום הרים אותנו להרביץ, ואתנו ישוב נחיים קובץ, ישיב לא נאמר כי אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמולנו, כרחמי וכרב חסדו הגדיל לנו, אלה וקאלה יוסף ענונו, להגדיל שמו הגבור והגורא שנקאר עלינו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשחחו ולספר הודו, מכל אם גבר עלינו חסדו, לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאוד, נמליכו ויגדודו: שהשלוס עלו ישעם עלינו ברא יזך את משמאל ומימין על ישראל שלום, הרחמן ברא יזך את עמו בשלוס, ויזכו לראות בניס ובני בניס עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום, פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

ברוך אל עליו אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיום משאת ואנהו, והוא ידרש לציון עיר הנדחה, עד אנה ונגויו נפש אנחנו: ^{אמ} השומר שבת הנו עם הבת, לאל ירצו מנחתו על מנתו: ^{אמ} רוכב בערבות מלך עולמים, את עמו לשבת און כבעמיים, במאכלי ערבות במיני מטעמים, במלבושי כבוד ונח משפחה: ^{אמ} השומר